

DEMOCRACIA

SEMANARIO REPUBLICANO FEDERAL

ÓRGANO DEL PARTIDO REPUBLICANO FEDERALISTA DEL DISTRITO DE VILLANUEVA Y GELTRÚ

PRECIOS DE SUSCRIPCIÓN	REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN	PRECIOS DE LOS ANUNCIOS (Pago adelantado)
Un mes 0'50 pesetas.	Centro Republicano Federal Plaza Constitución, 13 : Villanueva y Geltrú TELÉFONO 531.	En primera plana, 0'20 pesetas línea
Un trimestre. 1'50 »	Insértense o no los escritos que se remitan a la Redacción, no se devuelven los originales	En tercera » 0'15 » »
Número suelto 0'10 »		En cuarta » 0'10 » »
Número atrasado 0'25 »		Comunicados » 0'20 » »
		Rebaja a los suscriptores y según el número de inserciones

COVARDÍA NEUTRAL

La campanya submarina duta a terme pels alemanys, ha arribat a un extrem que molts dels periòdics que fins avui han estat disposats a entusiasmar-se amb totes les barbaritats comeses pels imperis centrals, comencen a protestar-ne. Queden encara, per vergonya nostra, uns quants diaris que a cambi d'un grapat de pessetes, tenen el cinisme d'escupir-nos la cara aprobant en forma més o menys oberta, el torpedeig dels barcos mercants espanyols.

Que'ls alemanys aprofitin tots els medis inclús el soborn, per a fer campanya a son favor, ho trobem natural. Que uns quants periodistes acanallats venguin la seva ploma per a adular als que assassinen als seus germans, tampoc ens sorprén. Lo que verdaderament indigna és la estupidesa i degradació de molts clericals que han acabat per confondre el Kaiser amb el Papa i quin fanatisme arriba tant lluny que fins quan les víctimes del selvatjisme teutònic són els mateixos capellans o monjes, arrencen les espatlles dient: «Cosos de la guerra».

Es precís insistir en que les barbaritats comeses pels alemanys, no són propies de totes les guerres ni tan sols de tots els pobles que prenen part en la actual. Que el fer treballar els presoners en les fàbriques de municions obligant-los a construir material per a matar a sos germans, és un procediment criminal que cap nació civilitzada ha posat mai en pràctica quedant reservada aquesta gloria als imperis centrals; que l'assassinat en massa de la població armenia realit-

zada pels turcs amb el consentiment d'Alemania i Austria, aquelles terribles matances de las que no escaparen ni els vells impeditos, ni les dones prenyades ni els infants de mamella; que'l torpedejar barcos mercants que cap resistència posen al registre, ocasionant la mort dels seus tripulants; que les mil i una selvatjades comeses a Bèlgica, Servia i en tots els territoris invadits, son productes exclusius de la raça teutònica, de la seva Kultura especial, de son militarisme repugnant que en nom de una disciplina de presidaris ofega en els que s'hi subjecten els sentiments d'humanitat més elementals.

Contra tots aquests atentats al dret de gents, contra aquests refinaments de la crudeltat, contra aquests assassinats col·lectius científicament organitzats, ha d'anar la protesta de tota la gent honrada, sens que la neutralitat pugui ser obstacle per a fer sentir la nostra veu.

Anys a venir, quan els actuals aconeximents hagin passat a la Historia, la conducta de les nacions neutrals podrà citar-se com un cas de covardia ignominiosa. Neutralitat vol dir senzillament no pendrer les armes a favor d'un beligerant i contra l'altre, però mai pot significar contemplar impassible com un d'aquests, no content amb atropellar tots el convenis internacionals arriba al extrem de reduir a la esclavitud efectiva a tota la població civil de Bèlgica.

La nostra neutralitat en el cas present, com la de les demés nacions, és un cas d'egoisme tan repugnant com la del transeunt que contempla

a un home escanyant a una criatura al mitg del carrer i tomba de cantó per a no embolicar-se.

Si davant de l'últim atentat comés per Alemanya amb la deportació dels belgues, tots els pobles neutrals haguessin amenaçat al Govern del Kaiser amb pendrer represalies contra els seus súbdits, empresonant-los, aislant-los com apestats, confiscant-los-hi els bens per indemnitzar a les seves víctimes, és segur que l'atentat no s'hauria consumat.

Mes aquesta acció col·lectiva dels governs neutrals, ha fallat per egoisme d'uns i per covardia d'altres. Els Estats Units estan massa ocupats realitzant negocis fabulosos a costa dels beligerants; a Espanya no li queda voluntat ni energia per a defensar al seus súbdits.

Acabada la guerra, els pobles víctimes de tanta barbarie ens escupiran la cara, i tindran raó.

La mujer francesa

Una popular revista parisién, la *Vie Feminine*, ha tenido el feliz acierto de preguntar a diversas personalidades que juicio les merece la conducta de la mujer francesa durante la guerra.

M. Poincaré, presidente de la República francesa, ha sido el primero de los consultados y su respuesta se ha limitado a reproducir unas palabras, que formaron parte de su célebre discurso del 14 de julio de 1916:

«A V. V. señores, envío la expresión de la gratitud sentida y respetuosa del país.

Habéis demostrado lo que hay, en la mujer francesa, de ardor interior y de elevación moral; habéis probado, una vez más, que la mujer francesa sigue siendo la segura depositaria de nuestras tradiciones y la inspiradora de las grandes virtudes populares.»